

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Declarationes Sacr. Congregationis Concilii Tridentini à Clemente IX.
approbatæ super accessu, & colloctione Regularium ad Monasteria
Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

Declaratio Sacræ Congregationis Concilii Tridentini à Clemente
Papa IX. approbata super accessu Regularium
ad Monasteria Monialium .

DIE II. Maii 1669. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Card. Conc. Trid. interpretum, habitanoitia, quod nonnulli Regulares absque licentia crates Monasteriorum Monialium adire, & frequentare non dubitent, preudentes non esse interdictum per breve tempus etiam usque ad quadrantem horæ cum dimidio, quod Horologio arenario aliquando metiuntur, Moniales, aliasque personas in Clausura existentes alloqui, & hanc opinionem tamquam tutam affirmant, disseminant, & forsitan etiam scriptis evulgent proprias graviter illaqueantes conscientias, & scandala confoventes; ad huiusmodi perniciosos errores eliminandos, opinionem prædictam improbens, rejiciens, ac damnans declaravit Regulares cujuscumque Ordinis, Militiæ, Societatis, Congregationis, & Instituti, etiam de quibus specialis mentio foret habenda, qui ad Monasteria Monialium, quamvis ab Ordinariis jurisdictione quomodolibet exempta, ac etiam in his Regularibus subiecta, vel aliis speciali mentione digna, absque legitima facultate accedunt, colloquendo etiam per quodcumque modicum temporis spatium, cum Monialibus, aut aliis intra Clausuram degentibus, peccare mortaliter, eosque sub excommunicationis, privationis vocis Activæ, & Passivæ, aliisque contra Regulares accedentes sine licentia ad Monasteria Monialium statutis penis posse ab Ordinario tanquam Sedis Apostolicæ Delegato coerceri. Et die 7. Junii ejusdem anni, facta relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua præsentem declarationem approbavit, ac Typis dari, & servari jussit.

A. Card. Celsus præfectus.

Loco ✠ Sigilli .

S. Brancacius Archiep. Adrianopolis Secre.

Spoletana Accessus ad Monasteria .

ET si Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum sub die II. Maii 1669. aperte declaraverit Regulares, qui ad Monasteria Monialium absque legitima facultate accedunt, colloquendo etiam per quodcumque modicum temporis spatium cum Monialibus, aut aliis intra Clausuram degentibus peccare mortaliter; hancque declarationem Sanctissimus Dominus approbaverit, ac Typis dari, servarique jussit; quia tamen nonnulli sunt, qui declarationem huiusmodi perperam interpretantes, verumque sensum subvertentes, varia consingendo sophismata, asserunt accedentes ad bonum finem non peccare mortaliter, & declarationem præfatam non obligare sub mortali contentum, ad omnem tollendam dubietatem resolvendum.

Primò. An Regulares accedentes ad colloquendum cum Monialibus sine licentia Episcopi peccent mortaliter.

Secundò. An peccent mortaliter saltem stante dicta declaratione Sac. Congregationis Concilii cum approbatione Sanctissimi .

Die .

Die 26. Novembris 1672. eadem Sac. Congr. ad utrumque respondit affirmativè, etiamsi ex rationabili causa, quando non adest licentia &c.

P. Card. de Alteriis Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

S. Archiep. Brancacius Episc. Viterb. Secr.

Dubia super collocutione Regularium cum Monialibus ad prædictum Decretum Sac. Congregationis à Clemente IX. approbatum.

Editæ vix lege, statim illam eludere malitia excogitat; non ita pridem emanavit generale Decretum arctissime prohibens colloquia Regularium cum Monialibus, quando jam super eo varie interpretationes confingi cæperunt, aliæque nunc Bergomi suboriuntur: pro quarum resolutione supplicanti Confessarii Monialium querendo.

Primò. An Regularibus missis ad Crates Monialium pro munere prædicationis obcundo, prohibitum sit sub peccato mortali, censuris, & penis &c. immediate post cum ipsis Monialibus, absque expressa licentia ad colloquendum, immiscere sermones cum questionibus, vel dubiis spiritualibus, aut materiis ipsius Concionis.

Secundò. Antalis prohibitio intelligatur, tam de collocutione cum aliquibus Monialibus, quam cum una tantum (omnibus tamen aliis audientibus) immediate post Concionem.

Die 21. Maii 1678. Sac. Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Card. Concilii Tridentini Interpretum ad utrumque respondit affirmativè.

ADNOTATIONES.

Quamvis prædictis Decretis generalibus accessus Regularium absque Ordinarii licentia, & ad præscriptam formam Decreti Urbani Octavi expressè prohibeatur; & sophismata eorundem super illorum intelligentia toties rejecta fuerunt, adeo ut vix credibile sit, quod res cambre judicata amplius ad iudicium possit revocari; adhuc Regulares cum Sede Apostolica contendunt, & accessum præfatum ad bonum finem ipsis licitum esse autumant affirmare, & Typis publicare. Audi P. Amenum Ordin. Minor. Strictioris Observantiæ, qui opus de Delictis, & Poenis de anno 1700. Venetis evulgavit: hic inquam in Tit. quarto de delict. contr. Castitatem §. 1. numer. 15. hæc habet: Pari modo dicendum est de prædicta inhibitione Regularibus facta per Monacelli Form. Pars I.

citatum Decretum Congregationis. Si enim unus, vel alter Regularis timoræ, seu potius scrupulose conscientia cavet ab allocutione Monialium, cæteri omnes docti, & spirituales de hoc non curant. (loquor tamen de colloquio brevis, & indifferenti, & occasione, non autem de frequenti, & ad prædictum finem) & de illo sibi conscientiam non faciunt. Concludendum proinde, talem legem quoad peccatum mortale incurrendum, abrogatam ex contrario usu esse. Nec tamen intendendo (nota zelum Authoris) relaxare habenas, & ansam præbere cuivis, ut huic sententiæ assensu, accedat in differenter ad Moniales, & occasione quæstia longos, aut frequentes cum illis misceat sermones. Si quidem qui sic ageret, ratione periculi, non esset immunis à culpa mortali; sed loquor de occasione accidentali, in qua interveniente causa aliqua rationabili, puta urbanitatis, curiositatis non improbandæ, instru-

tionis dandæ, seu recipiendæ, & similibus brevem sermonem haberi contingit. Talibus enim casibus Regularem non peccare firmiter teneo. Quæ opinio an sit intra limites probabilitatis contra decreta tam clara forsitan tempore opportuno judicabunt Sac. Congregatio Sancti Officii, & etiam Sac. Congregatio Indicis, si hujusmodi liber denunciatur.

2. Invigilandum propterea erit ab Episcopis, ne hujusmodi damnata doctrina ad praxim reducat, & quod illis via undequaque ad excessum quantum possibile erit, præcludatur, & ut mandatis Apostolicis pareant, & obediant, contemptores severe puniantur: Quia pœna facit sapientem, & solet dici, qui stultus fuit in culpa sapiens fit in pœna, gloss. in c. Nunciatum dist. 84. verb. in se valeat, & qui inconfideratus fuit ad loquendum, sentiat mala

Proverb. 13. Cætera in Tit. de Monialibus adnotata sunt.

Innocentii X. Constit. LV.

De subjectione Conventuum parvorum Ordinariis locorum tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares Ordinis S. Francisci scilicet Min. Observantes, Reformati, & Capuccini non possunt facere contractus.
- 2 Religiosi Graduati, qui dicantur.
- 3 Superiori Regulari non creditur adesse causam, nisi probet, quando agitur actum prohibitum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS &c.

§. 1. **U**T in parvis Regularium Virorum Conventibus à Sanctissimo D. N. Innocentio Papa X. in Constitutione, quæ incipit, *Instaurandæ*, primum suppressis, ac deinde ad ipsius Constitutionis limites ob rationabiles causas in pristinum statum Regularem restitutis, & ipsis Religionibus denuò concessis, piè, & religiosè vivatur, ac Regularia instituta quò exactius fieri potest observentur: Sanctitas Sua ex sententia Sac. Congregat. super statu Regularium, omnes, & singulos Conventus hujusmodi sic, ut præfertur, restitutos, & concessos in litteris ab eadem Sac. Congreg. expediendis nominatim exprimendos, ac personas tam Regulares, quam Sæculares in eis degentes visitationi, correctioni & omnimodæ jurisdictioni Ordinarii loci, tamquam super hoc à Sede Apostolica Delegati, præsentis Decreti tenore plenè in omnibus subjecit, ac subiectos esse declaravit, donec ipsorum redditus eò usque adaucti fuerint, ut in eis commodè sustentari valeant, & cum effectu sustententur duodecim Religiosi ad Apostolicorum Decretorum præscriptum, idque eidem Sac. Congregat. legitime consulerit, & ejus Decreto in singulis contingentibus casibus declaratum fuerit, non aliter. Interea verò voluit Sanctitas Sua, ut in eorum singulis ali debeant, & re ipsa alantur sex saltem Religiosi probatæ vitæ, ex quibus quatuor ad minus sint Sacerdotes *mature ætatis*, alioquin gratia restitutionis, & concessionis hujusmodi nulla sit, & invalida, & Ordinarii locorum in illis exequi possint, ac debeant ea omnia, quæ in aliis Conventibus itidem suppressis per eandem Constitutionem ipsis demandantur, perindè ac si gratia prædictæ restitutionis, & concessionis non emanasset.

§. 2. Insuper quia multi sunt Conventus, in quibus, etsi præfixus fuerit numerus